

er blevet udkastet Ord om en enkelt Begivenhed og en enkelt Person, som det maaskee havde været ønskeligere ikke vare komne her ind i Salen, thi det er, det skal jeg erkjende, yderst vanskeligt saaledes paa staaende Fod i en Forsamling som denne: at dømme om Forhold af den Natur. Der er blevet hentydet til et Huus i Hamborg, hvis Indflydelse paa det danske Handelsmarked anslaaes overordentligt stor. Jeg skal ikke modstige denne store Forbindelse imellem dette Huus og det danske Handelsmarked, og jeg skal heller ikke modstige et eneste af de berømmende Ord, som det ærede Medlem har sagt om dette Huus, men jeg skal kun sige Saameget, at forsaavidt Sagen ligger udenfor Banken — den kan have sin Interesse af at holde dette Huus — saa kan det fra Kongeriget's Side, som trædende imellem, for at afhjælpe de nærværende vanskelige Forhold, efter min Overtydning ikke være den rette Wei igennem dette Huus at hjælpe paa vore Trængende. Vi skulle selv hjælpe paa vore Trængende, og forsaavidt de have virkelige Bærdier for det, de skyldte til dette Huus, saa lad dem betale Huset og derved hjælpe det igennem; men forsaavidt det skulde vise sig, at der ikke hos de Paagjældende findes virkelige Bærdier, svarende til det, de skyldte, saa have vi jo imellem disse Trængende netop nogle af dem, som den ærede Forespørger selv har lyst Forømmelsen over. Vi kunne derfor kun komme til at gøre nogen nyttig og gennemgribende Foranstaltning ved at handle directe, umiddelbart og ved vore egne Kræfter. Saalange vi saa at sige bruge de nærværende Vanskeligheder for at tilvinge os det, der kaldes halve politiske Indrømmelser, saa begaae vi samme Feil som Sundhedscommissionen, der benyttede Cholera-Vanskelighederne til at faae Gaderne fejede i Kjøbenhavn; det er accurat den samme Fremgangsmaade, og Sligt troer jeg, at vi her ikke bør indlade os paa.

Vi bør i dette Dødblik vise alle den Art politiske Hensyn saameget fra os som muligt; vi bør see at komme ud over Vanskelighederne uden at forsøge dem ved politiske Rivninger, og vi maae kunne dette, thi er Kongeriget's Tilstand blot nogenlunde saa taalelig, som

den fremstilles, er en Forøgelse af Udgifterne Noget, som vi med saa stor Lethed kunne bære, som Fleertallet her i Thinget ved sine Betsringer har vist, at det antager, saa maae vi ogsaa være gode nok for at kunne overkomme de nærværende Vanskeligheder ved vore egne Kræfter, naar vi kun tage dem i Brug.

N. Sage: Det maa være mig tilladt at gjøre nogle Bemærkninger til det, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Han meente, at den Udvei, jeg havde foreslaaet, nemlig at Regjeringen skulde lade komme Sølv hertil, ikke var hensigtsmæssig (Tscherning: Det har jeg ikke sagt), eller at den var umulig (Tscherning: Det har jeg heller ikke sagt). Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det dog tilfældt dreier sig om Sølv, og vi maae bære os ad, som vi ville, saa komme vi dog ind paa den Wei (Tscherning: Det tvivler jeg ikke paa.). At der er en anden Wei at gaae, tvivler jeg ikke paa; jeg har selv ved et offentligt Møde, som for flere Dage siden fandt Sted heri Byen, foreslaaet som en Udvei, jeg troer der kunde hjælpe til at holde Sagerne igang — naturligtvis de gode Sager, thi jeg vil ligesaa lidt som det ærede Medlem befatte mig med de flette, lad dem gaae al Kjøbets Gang — at vederhæftige, bekendte Folk heri Hovedstaden vilde slutte sig sammen, gaae til Regjeringen og sige: Vi ere villige til at træde imellem og paa vort eget Ansvar modtage gode Effecter, gode Sikkerheder, og derfor udstede Beviser, lydende paa en vis Tid, bærende en vis høi Rente — jeg antager 8 pCt., hvad Renten angaaer, og 6 Maaneder, hvad Tiden angaaer — og disse Beviser maae Regjeringen tillade at gaae paa ustemplet Papir og lade modtage som god Betaling i de offentlige Kasser. Det var et Forslag, jeg gjorde, men det er maaskee de ærede Medlemmer bekendt, at de hæderlige Mænd, der repræsenterede Grosserer-societetscomiteen, hvis Anstrængelse og Iver for at hjælpe i nærværende Dødblik jeg med Fornøielse skal anerkjende, ikke fandt, at mit Forslag var godt; det blev altsaa ikke understøttet fra den Kant og sølgelig opgav jeg Haabet om at virke noget ad den Wei. Jeg